

ผลของการให้น้ำชลประทานต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของไผ่ตงลิ้มแล้ง (ปีที่ 1)
Effect of Irrigation Water on Growth and Yield of Bamboo (*Bambusa beecheyana*) (1st year)

เสกสม พัฒนพิชัย¹, อุดมเกียรติ เกิดสม¹, ณัฐพัชร์ วงษ์ศุภลักษณ์² และศุภชัย แก้วลำไย²

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของการให้น้ำชลประทานต่อการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิตของไผ่ตงลิ้มแล้ง ในช่วงการเจริญเติบโตทางลำต้น ตั้งแต่เริ่มปลูกถึง 8 เดือน ณ สถานีทดลองการใช้น้ำชลประทานที่ 7 (ปัตตานี) อ.เมือง จ.ยะลา ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 30 กันยายน 2556 โดยวางแผนการทดลองแบบ Split Plot in Randomized Complete Block มี 4 ซ้ำ ปัจจัยหลักประกอบด้วย ความถี่ในการให้น้ำชลประทาน 3 ระดับ คือ ให้น้ำ 7, 14 และ 21 วัน/ครั้ง ปัจจัยรองประกอบด้วย ปริมาณการให้น้ำชลประทาน 4 ระดับ ของปริมาณการระเหยของน้ำ (%E) คือ ให้น้ำ 80%E, 100%E, 120%E และ 140%E ทำการบันทึกการเจริญเติบโตในด้านความสูงทรงพุ่ม ความกว้างทรงพุ่ม ขนาดลำ และจำนวนลำ ทุกๆ 2 เดือน

ผลการทดลองพบว่า ปริมาณน้ำฝนตลอดการทดลองเท่ากับ 992.90 มิลลิเมตร การให้น้ำชลประทานที่ ปริมาณน้ำทั้ง 4 ระดับ ที่ความถี่ 7 วัน/ครั้ง เท่ากับ 402.32, 552.69, 719.54 และ 891.21 มิลลิเมตร ตามลำดับ ที่ความถี่ 14 วัน/ครั้ง เท่ากับ 289.07, 443.35, 612.87 และ 788.47 มิลลิเมตร ตามลำดับ และที่ความถี่ 21 วัน/ครั้ง เท่ากับ 214.33, 341.24, 482.46 และ 657.57 มิลลิเมตร ตามลำดับ การให้น้ำชลประทานแก่ไผ่ตงลิ้มแล้งมีผลต่อการเจริญเติบโต โดยเฉพาะในด้านปริมาณการให้น้ำชลประทานให้ความสูง และความกว้างทรงพุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การให้น้ำชลประทานในปริมาณ 140%E ให้ความสูงทรงพุ่มที่ระยะ 2 เดือนหลังปลูกสูงที่สุด ไม่แตกต่างกับ 120%E และ 100%E ความกว้างทรงพุ่มที่ระยะ 2 และ 8 เดือนหลังปลูก มีค่าสูงที่สุดที่ระดับการให้น้ำในปริมาณ 100%E และ 120%E ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างขนาดและจำนวนลำ ส่วนในด้านความถี่การให้น้ำชลประทาน ไม่พบความแตกต่างกันของการเจริญเติบโตในด้านความสูงทรงพุ่ม ความกว้าง ทรงพุ่ม และขนาดลำ แต่พบว่าผลทำให้จำนวนลำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการให้น้ำชลประทานที่ความถี่ 7 วัน/ครั้ง ให้จำนวนลำที่ระยะ 8 เดือนหลังปลูกสูงที่สุด ไม่แตกต่างกับการให้น้ำที่ความถี่ 14 วัน/ครั้ง และพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและความถี่ในการให้น้ำชลประทานที่มีผลต่อจำนวนลำ โดยการให้น้ำชลประทานที่ความถี่ 14 วัน/ครั้ง ในปริมาณน้ำ 140%E ให้จำนวนลำที่อายุ 6 เดือนหลังปลูกสูงที่สุด ดังนั้นการให้น้ำชลประทานแก่ไผ่ตงลิ้มแล้งที่สามารถประหยัดน้ำชลประทานและไม่กระทบต่อเจริญเติบโต คือการให้น้ำที่ความถี่ 14 วัน/ครั้ง ในปริมาณน้ำชลประทาน 100 %E ในช่วงหลังปลูกถึง 4 เดือน และ 120%E ในช่วงอายุหลังปลูก 4 ถึง 8 เดือน

คำหลัก : การให้น้ำชลประทาน, การใช้น้ำของพืช, ไผ่ตงลิ้มแล้ง

ทะเบียนวิจัยที่ : 1303 2224 2556 13

¹ สถานีทดลองการใช้น้ำชลประทานที่ 7 (ปัตตานี) ส่วนการใช้น้ำชลประทาน สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา กรมชลประทาน

² ส่วนการใช้น้ำชลประทาน สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา กรมชลประทาน